

HRVATSKA AGENCIJA ZA NADZOR FINANCIJSKIH USLUGA

310

Na temelju članka 14. stavka 2. Zakona o faktoringu (»Narodne novine« br. 94/2014), Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga na sjednici Upravnog vijeća održanoj 6. veljače 2015. donosi

PRAVILNIK O SADRŽAJU UGOVORA O FAKTORINGU

Opće odredbe

Članak 1.

(1) Ovim Pravilnikom detaljnije se propisuje sadržaj ugovora o faktoringu.

(2) Obveznici primjene ovoga Pravilnika su pružatelji usluge faktoringa kako je određeno člankom 2. točkom 3. ovoga Pravilnika.

Pojmovi i definicije

Članak 2.

Za potrebe ovoga Pravilnika navedeni pojmovi i definicije imaju sljedeće značenje:

1. *Zakon* – Zakon o faktoringu (»Narodne novine« br. 94/14);
2. *Ugovor* – Ugovor o faktoringu na način propisan člankom 13. Zakona;
3. *Pružatelj usluge faktoringa* – faktoring-društvo određeno člankom 20. Zakona o faktoringu, faktoring-društvo iz druge države članice određeno člankom 59. Zakona o faktoringu, podružnica faktoring-društva iz treće države određena člankom 61. Zakona o faktoringu te kreditna institucija koja kao pružatelji usluge faktoringa sklapa ugovor o faktoringu;
4. *Korisnik usluge faktoringa* – dobavljač odnosno kupac u slučaju dobavljačkog (obrnutog) faktoringa određenog člankom 11. Zakona;
5. *Kupac* – poslovni subjekt koja je dužnik predmeta faktoringa;
6. *Subjekti u poslovima faktoringa* – dobavljač, pružatelj usluga faktoringa i kupac.

Ugovor o faktoringu

Članak 3.

(1) Ugovor mora biti sklopljen u pisanom obliku te se na njega primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima ako drugačije nije određeno Zakonom.

(2) Ugovor mora biti napisan na pregledan i razumljiv način tako da korisniku usluge faktoringa omogući raspolaganje svim bitnim informacijama o uvjetima Ugovora iz kojih će biti vidljiva prava i obveze ugovornih strana.

Sadržaj ugovora o faktoringu

Članak 4.

Sukladno članku 14. stavku 1. Zakona Ugovor mora sadržavati sljedeće odredbe:

- podatke o ugovornim stranama (tvrtka, ili skraćena tvrtka, ime i prezime, sjedište, odnosno adresa stanovanja i osobni identifikacijski broj – OIB),
- određenje faktoring-posla s obzirom na obilježje i vrstu iz članka 8. Zakona,
- određenje predmeta faktoringa,
- određenje stope kamate i načina obračuna,
- određenje faktoring-naknade, administrativne naknade i ostalih troškova,
- potpise ovlaštenih osoba svake ugovorne strane.

Podaci o ugovornim stranama

Članak 5.

(1) Ugovor mora sadržavati podatke o tvrtki ili skraćenoj tvrtki, imenu i prezimenu, sjedištu, odnosno adresi stanovanja i osobnom identifikacijskom broju – OIB pružatelja usluge faktoringa i korisnika usluge faktoringa.

(2) U slučaju inozemnog faktoringa u ugovoru je potrebno navesti koji je subjekt nerezident odnosno državu sjedišta nerezidenta na koje se inozemni faktoring posao odnosi.

Određenje faktoring-posla

Članak 6.

(1) Ugovor mora sadržavati podatke o određenju faktoring-posla s obzirom na obilježje iz članka 8. stavka 1. Zakona. Na ugovoru je potrebno naznačiti radi li se o:

- tuzemnom ili inozemnom faktoringu,
- regresnom ili bezregresnom faktoringu.

(2) Ako se ugovara dobavljački (obrnuti) faktoring kao posebna vrsta faktoringa ili ako se ugovara posao faktoringa koji uključuje otkup mjenica isto je potrebno jasno odrediti u nazivu ugovora.

Određenje predmeta faktoringa

Članak 7.

(1) Ugovor mora sadržavati podatke o određenju predmeta faktoringa.

(2) Predmet faktoringa su postojeće i/ili buduće, nedospjele, cijele ili djelomične novčane tražbine proizašle s osnove isporuke dobara i/ili pružanja usluga od strane poslovnih subjekata u tuzemstvu ili inozemstvu.

(3) U Ugovoru mora biti naznačena osnova nastanka novčane tražbine (račun ili druga isprava prema kojoj isporučitelj dobara ili pružatelj usluga, obračunava isporučena dobra i obavljene usluge) s naznakom datuma nastanka, datuma dospijeca i iznosa kupljene novčane tražbine.

(4) Ukoliko novčana tražbina nije kupljena u cijelosti potrebno je navesti da je djelomično kupljena.